

fuldtidsarbejdsliv uafhængig af hinanden. Ved at forlange pasningsgaranti i alle kommuner er vi bekymrede for, om man derigennem vil cementere den udvikling, der i de sidste 30 år har givet forældre og børn stadig mindre tid sammen. Det ville være katastrofalt for fremtidens samfund.

I øvrigt mener vi også, at der sammen med et krav om pasningsgaranti helt naturligt hører en kvalitetsgaranti. Det er ikke nok at tale om, at børnene skal passes. Der skal også være kvalitet i pasningen.

Kristeligt Folkeparti vil ikke stemme for et forslag, der alene garanterer børnepasning i institutioner. Vi vil meget hellere overflødiggøre denne garanti ved at genoprette orlovsordningen til 80 pct. og via de foranstaltninger, som jeg i dag har nævnt under behandling af B 9 og B 19. Vi er sikre på, at langt flere end de 11.000, der står på ventelister, vil vælge nogle af de nævnte tilbud. Kristeligt Folkeparti vil gerne medvirke til at finde løsninger, der letter småbørnsfamiliers og familiers forhold i det hele taget og især løsninger, hvor de reelt har et frit valg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg skal først takke for den endog særdeles venlige modtagelse af forslaget, der kom fra regeringspartierne eller i hvert fald det ene og det største.

Jeg skal sige, at forslaget skyldes en skuffe, der hedder glemte ting, som jeg har på mit kontor. Vi blev begejstret, da vi så Socialdemokratiets børnepolitiske udspil under valgkampen, fordi vi syntes, at det lå meget tæt op ad de tanker, som SF har tænkt, og det er fint, når man på den måde kan mødes. Så kunne vi se, at det var glemt i regeringsgrundlaget, ikke sådan de overordnede ting, men mere de konkrete løfter, og det var derfor, at vi fandt det i den skuffe, der hedder glemte ting. Så er det klart, når nu det er glemt, at det inspirerer til at sikre, at det bliver husket igen. Derfor vil jeg egentlig også sige tak til socialministeren, som sagde, det var svært at være uenig i forslaget, og lovede, at det bud, der kommer til juni, bl.a. vil indeholde de her ting. Det er fint.

Så skal jeg sige til hr. Jørn Pedersen, at det er rigtigt, at det er et forslag inspireret udefra. Det lægger vi slet ikke skjul på. Hr. Jørn Pedersen var så venlig at sige, at det havde mange fornuftige tanker. Vi kvitterer for, at det er den

socialdemokratiske ordførers opfattelse, og også for, at denne endog takkede SF for initiativet.

Hr. Jørn Pedersen sagde også, at der var en sammenhæng til den kommunale økonomi. Det er vi meget opmærksom på, og derfor synes vi egentlig, at tidspunktet, hvor det så kommer til behandling, nemlig juni måned, er helt fint, for det er præcis det tidspunkt, hvor der formentlig sker en kulmination i forhandlingerne mellem regeringen og de kommunale parter om den kommunale økonomi.

Det er klart, at det er meget gunstigt at få den samtidig, fordi det betyder, at det sædvanlige ønske fra Kommunernes Landsforening om, at hvis man laver udgiftskrævende ting i Folketinget, skal pengene også følge med, kan komme med ind. Vi er enig i dette ud fra den betragtning, at ellers risikerer vi, at kvaliteten kommer til at finansiere udbygningen. Så jeg tror, at det alt sammen ser meget lykkeligt ud.

Venstre og De Konservative afviste med nogle, synes jeg, lidt ideologiske taler. Jeg vil godt sige til de dér fritvalgsteorier, og det er også til Kristeligt Folkeparti, at nu har Venstre og De Konservative jo fået et frit valg. Det er gennemført. Først var det et forsøg i to år, og nu er fritvalgsmuligheden indeholdt i selve den ny servicelovs bestemmelser med ansættelse af ung pige i huset.

Det, der må være trist for ideologerne, er, at der er knap 2.000, som bruger de muligheder. Til sammenligning er der i dag en halv million, der har deres barn i daginstitution. Tyder det ikke på, at man er ude i et meget ideologisk ærinde? Oven i købet så ideologisk at det er et vældig langt stykke væk fra folks virkelige dagligdag. Det folk beder om – i hvert fald de børnefamilier, jeg træffer – er jo ikke et valg, hvor man tvinges til enten at vælge arbejdsmarkedet eller vælge familien. Sådan var det for en generation eller to siden. Sådan er det ikke længere. Det, folk beder om, er at kunne skabe den sammenhæng, at man både kan få et familieliv og et arbejdsliv til at fungere på én gang, og det leverer ideologiske forslag af denne type ikke noget fornuftigt svar på.

Det indeholder konkrete bud på mere tid. Det er jo det, der bliver efterlyst. Det er f.eks. forbedrede orlovsordninger, og dér er vi helt på linie med Kristeligt Folkeparti og helt uenig med Venstre og De Konservative, der forringede orlovsordningernes økonomi så dramatisk ved finanslovforliget i 1995. Det er et forslag,